

במיוסיקהול המבורסם

של פאזיס, שרים

בעברית אח. ירושלים

של זהב" בין מופעי

ראווה של חשפנות

הנוער לארץ ישראל. משפחתו של רובר בר התיישבה תחילה במושב רנתיה, בין לוד לפתח-תקווה, במקום בו היתה פעם המושבה הגרמנית וילהלמה. כשהגיעה שעתו של רובר להתגייס הוא ביקש להתקבל ללהקה צבאית, אבל נדחה. "לא רצו לקבל אותי", הוא מספר בעיברית רהוטה, "אמרו לי: יותר טוב תהיה חייל. אז הייתי בגולני, שם הסתבכתי עם המצב". אבל חיידק הבידור לא נטש אותו. כשהשתחרר מצה"ל הלך ללמוד בתיאטרון הקאמרי. בין מוריו נמנו אז, כפי שהוא מספר, משה הלוי ושייקה אופיר. כשסיים את לימודי הדראמה שלו לא הצליח



ירושלים של פולי-ברז'ה



לפני הנערות ניצב (משמאל) הזמר הישראלי לשעבר רובר בר, השר בעברית את השיר נשתה לחיים מתוך כנר על הגג. למעלה מימין נראית להקת הפולי ברז'ה כשרובר בר שר את ירושלים של זהב.

לעלות על הבמה. "אמרו לי שיותר טוב בשבילי לא להישאר בארץ. חיים גמון אמר לי פעם: 'אין לך מה לעשות פה. אתה לא תצליח להזינו את הוותיקים'. רוב האמנים בארץ היו אז אשכנזים. לא היו הרבה אמנים ספרדים, או חזרתי למשק שלי ועשיית כסף בגידול עגבניות ובמכירתם לתנובה". לפני 15 שנה ירד רובר בר מהארץ, התיישב בפאריס. הוא הצליח למצוא עבורו זה בקולנוע, הופיע בתפקידים קטנים בארבעה סרטים של קלוד שברול, ובמקביל למד חמש שנים אצל מורה לפי תורת-קול כדי להכשיר את עצמו להיות זמר אופרה.

ש אחרת. ארבע מהן נעשות בקטע מזל טוב, אחד מ-24 הסצינות של הרומן והארץ שבהם, הנמשך שמונה דקות תמימות. במזל טוב, שהוא גירסה צרפתית ראוותנית של סצינת התחנה מכנר על הגג, מופיעים הרקדנים עטורייזקנים וחובשי מגבעות שחורות ונערות המקלה נראות כמו בנות ישראל כשרות והסודות. אין בכל הקטע כולו אפילו שד אחד לרפואה. אל במת הפולי ברז'ה הגיע רובר בר כימד עט במקרה.

מאז חודש מארס השנה נמנה רובר עם שמונה הסולנים שבקרב להקת הפולי ברז'ה הכוללת 20 מוסיקאים. 90 שחקני נים, רקדניות ונערות מקלה, 150 עובדי דים, נמר אחד, ארבעה סוטים ו-14 כלי בים, שכולם יחד מעלים את הצגת הרביעי הגדולה אני אוהב אותך, פולי. רובר אינו מסתפק בהשמעת ירושלים של זהב בעיברית. מעל במת הפולי ברז'ה, כשהוא מוקף יפהפיות בלונדיות בעלות גופות חטובים, הוא משמיע גם את הבה נגילה, את נשתה לחיים מתוך כנר על הגג בעיברית ועוד שיר אחד באידיש. לרובר בר עצמו יש שמונה "כניסות" נפרדות במהלך ההצגה, כל פעם בתילבו

עשר שנים אחרי שהיה להימנוה של מילחמת ששת-הימים — וכימעט שהיה להימנוה השני של המדינה — הפך שירה של נעמי שמר, ירושלים של זהב, השיר הפופולארי ביותר בפולי ברז'ה, גדול המיוסיקהולס של פאריס. נערות המקלה מפזמות אותו בחדריי ההלבשה, שעה שהן מחליפות את תלבושותיהן הנוצצות; הוא מושר מעל הים כמה כמילים העיבריות המקוריות, בין תצוגת עירום אחת לשנייה, ומדי ערב מקבל אותו קהל בינלאומי, בעיקר של תיירים הנוהרים למקום כדי לצפות במופעי חשפנות אקסטראוואגנטיים — בתשואות נלהבות. האיש המנצח את בירת ישראל על במת הפולי ברז'ה הוא ישראל לשעבר, ששמו כמעט בלתי מוכר בארץ, אשר מזה 15 שנה רואה עצמו כשגריר הזמר הישראלי בצרפת: רובר בר.



הבוסיס הלך מרטיני, המנהלת החדשה ובעלת הפולי ברז'ה מתכוננת ככרזת פירסומת של המיוסיקהול, כשמאחוריה מישל גיארמאלי.